

ovenfor under *g* angaaende Fradragsreglerne og de forskellige Arter af Tillæg.

I Overensstemmelse med, hvad der sammesteds er anført, fastsættes i Renteskemaet en Graduering efter det ifølge Aldersrenteloven gældende Princip.

Med Hensyn til den Inddeling af Landet, som opstilles i Skemaet, bemærkes, at der er foretaget den Forandring i Forhold til Aldersrentelovens Inddeling, at alle bymæssige Bebyggelser med over 1500 Indbyggere er henført til den midterste Gruppe, medens det ifølge Aldersrenteloven afhæng af Kommunalbestyrelsens Bestemmelse, om en bymæssig Bebyggelse skulde henføres til denne Gruppe, og saadan Bestemmelse kunde kun træffes med Hensyn til Bebyggelser med over 2000 Indbyggere. Med Hensyn hertil skal oplyses, at der her i Landet ved sidste almindelige Folketælling fandtes 16 bymæssige Bebyggelser med over 2000 Indbyggere og 17 med mellem 1500 og 2000 Indbyggere.

I Stk. 2 har man optaget en Bestemmelse, hvorefter en Kommune, der er Nabo-kommune til en Kommune, som har højere Grundbeløb, kan faa Ministerens Samtykke til at komme ind under de for sidstnævnte Kommune gældende Satser, saafremt Levevilkaarene er ligesaa dyre som i denne Kommune (der tænkes herved paa en Kommune, som ifølge Stk. 1 har højere Grundbeløb, ikke en Kommune, som selv i Henhold til Stk. 2 er henført til en Gruppe med højere Grundbeløb). Under tilsvarende Betingelser kan de for en bymæssig Bebyggelse med over 1500 Indbyggere gældende Satser bringes til Anvendelse i den øvrige Del af en Landkommune.

Med Hensyn til Størrelsen af de foreslaaede Grundbeløb bemærkes, at man i Betragtning af Forholdet mellem Leveomkostningerne i de forskellige Dele af Landet anser det for rigtigt, at Satserne for de 3 Kommuner nærmes noget mere til hinanden end efter den gældende Aldersrentelov. Ifølge denne er Forholdet mellem Satserne i de 3 Grupper omtrent 100—80—60, medens Lovforslagets Forhold er 100—85—70, hvilket bedre svarer til Forholdet mellem Leveomkostningerne de forskellige Steder.

Satserne for enlige Kvinder ligger ca. 7 pCt. under Satserne for enlige Mænd, og Satserne for Ægtepar udgør ca. 1½ Gange Satserne for enlige Mænd, hvilket er samme Forhold som ifølge Aldersrenteloven af 1927. Ifølge Invalidforsikringslovens § 4, Stk. 5 er Forholdet ligeledes det, at Ægtepar (kun) faar 1½ Gange saa meget som en enlig Person.

Ifølge Aldersrenteloven er Forholdet mellem Aldersrenten for Personer, der begynder som 65, 66, 67 og 68-aarige det, at der er en Stigning (»Ventetillæg») paa ca. 10 pCt. for hvert af de nævnte Alderstrin. Efter en Afvejelse af de forskellige Forhold, som her maa komme i Betragtning (paa den ene Side: det rigtige i at opmuntre til at vente saa længe som muligt med at begære Aldersrente; og paa den anden Side: at mange ogsaa uden saadan Opmuntring vil vente, saalænge de kan, medens adskillige — uden at det kan lægges dem til Last — er ude af Stand til at opsætte deres Begøring om Rente), er man kommen til det Resultat, at en Stigning paa 5 pCt. vil være passende. I Overensstemmelse hermed er Forslagets Satser beregnet. Dette, at Stigningen for hvert Alderstrin herefter bliver mindre end hidtil, vil, da der samtidig sker en almindelig Forhøjelse af Satserne, ikke føre til, at Grundbeløbene for de højere Alderstrin i Almindelighed bliver mindre end hidtil; for første Kommunegruppe (København m. v.) vil der blive en lille Nedsættelse af Grundbeløbene for Rentenydere, der oppebærer Rente efter Reglerne for 67- eller 68-aarige, samt en ubetydelig Nedsættelse for 66-aarige enlige Kvinder, og i anden Kommunegruppe (Købstæder m. v.) en mindre Nedsættelse for de enlige Rentenydere, som venter til 68 Aars Alderen. Paa Grund af de lempeligere Fradragsregler samt de forskellige Tillæg vil denne Nedsættelse dog i adskillige Tilfælde ikke have en Nedsættelse af Renten til Følge, jfr. iøvrigt Overgangsreglen i § 73, Stk. 1, sidste Punktum.

Ved Fastsættelsen af selve Beløbene har man foretaget en Forhøjelse af de under 1. Kommunegruppe hørende Satser med ca. 4 pCt.; idet Beløbene for de 2 andre Grupper derefter er fastsat saaledes, at det ovenfor omtalte Forhold mellem Grupperne (100—85—70) fremkommer, bliver Resultatet, at Beløbene for Gruppe 2 er forhøjet med ca. 12 pCt. og for Gruppe 3 med ca. 25 pCt. — Selv med disse Forhøjelser maa Beløbene betegnes som meget beskedne, men af finansielle Hensyn mener man ikke for Tiden at kunne foreslaa yderligere Forhøjelser.

Under alle Omstændigheder vil de foreslaaede Satser — navnlig naar man yderligere tager Tillægene efter § 40 og de lempeligere Fradragsregler i § 41 i Betragtning — betyde en væsentlig Forbedring af Renten for alle Aldersrentenydere. — Det samme gælder for de ubemidlede Invalidrentenydere taget som Helhed. Men omend